

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 326
van **MARC HENDRICKX**
datum: 16 september 2016

aan **SVEN GATZ**
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

Speelpleinanimatoren - Screening

Onlangs raakte bekend dat een veroordeelde pedofiel anderhalf jaar lang openlijk actief was gebleven in het Turnhoutse jeugdwerk terwijl het gerecht hem zocht en hij geen gekende woonplaats had. In de pers mochten we vernemen dat de persoon in kwestie zelfs sporadisch als vrijwillige animator optrad in de stedelijke vakantieopvang.

Heel wat Vlaamse gemeenten voorzien in een stedelijke vakantieopvang of 'speelpleinwerking'. Het grote merendeel van deze werkingen draait op vrijwillige animatoren, die voor een beperkte dagvergoeding het beste van zichzelf geven. Vanzelfsprekend verdienen zij het grootste respect.

Een aantal gemeenten bouwde reeds een controlemechanisme in voor deze speelpleinmedewerkers. Het voorleggen van een uittreksel uit het strafregister Model 2, specifiek voor animatie van minderjarigen, wordt geëist. Daarin worden overtredingen tegen volgende categorieën opgesomd:

"Veroordelingen en interneringsbeslissingen voor feiten van te vondeling leggen en verlaten van kinderen, ontvoering van minderjarigen, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, bederf van de jeugd, prostitutie, openbare zedenschennis, opzettelijke doding en opzettelijk toebrengen van een lichamelijk letsel, wanneer deze feiten ten opzichte van een minderjarige gepleegd worden."

Het spreekt vanzelf dat in het geval van de pedofiel in Turnhout zo'n controle hem onmiddellijk had ontmaskerd, of toch minstens had voorkomen dat hij actief kon zijn op de stedelijke vakantieopvang. Zelfs een loutere adresregistratie had volstaan in dit geval, want de man was elders ambtelijk geschrapt.

Uit incidenten als deze leren we alvast dat zelfs sommige centrumsteden niet de minste controle uitvoeren op de medewerkers in hun vakantieopvang, hoewel er geijkte instrumenten bestaan.

In hoeverre adviseert de Vlaamse overheid (al dan niet via de Vlaamse Dienst Speelpleinwerk (VDS)) de gemeenten om in eventuele controle te voorzien van animatoren bij hun vakantieopvang? Acht de minister dit opportuun? Zo neen, op welke manier kan een gemeentebestuur garanderen dat de verstrekte vakantieopvang voldoende veilig is?

ANTWOORD

op vraag nr. 326 van 16 september 2016

van **MARC HENDRICKX**

De Vlaamse Dienst Speelpleinwerk (VDS) is geen voorstander van het opvragen van een uittreksel uit het strafregister. Dit biedt immers geen enkele garantie en kan zorgen voor een vals gevoel van veiligheid. Het vertelt alleen maar iets over personen die voor dergelijke feiten veroordeeld zijn. Bovendien is het zo dat ongeveer de helft van de speelpleinanimatoren minderjarig is.

Soms heeft de VDS wel kennis van bepaalde feiten wanneer deze gemeld worden door lokale speelpleinwerkingen. In dat geval maakt men in de mate van het mogelijke discreet melding van mogelijke problemen aan de lokale speelpleinwerking. De VDS is daarbij natuurlijk wel afhankelijk van eventuele eerdere werking(en) of de informatie de VDS al dan niet bereikt: als de VDS verneemt dat een animator waarover uitspraak is of waarbij uitgesproken vermoedens spelen (bv vanwege lopend onderzoek), ook op een andere werking terecht komt, dan brengt men de lokale verantwoordelijke op de hoogte.

Ook inhoudelijk is de VDS geen voorstander om te streven naar dergelijke formele attesten of garanties. Organisaties zoals de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten (VVJ), het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk en Sensoa onderschrijven deze aanpak eveneens en raden net als de VDS aan meer in te zetten op sensibilisering én op risicoanalyse om ongepast gedrag te voorkomen. Sensibilisering kan bv. via het 'vlaggenspel' dat Sensoa uitwerkte ten behoeve van jeugd- en sportverenigingen.

In het jeugdwerk wil men uitgaan van vertrouwen in jongeren. Als een speelpleinorganisator wil inzetten op jeugdwerk en jongeren, zet ze een ploegcoach in (bv. jeugddienstmedewerker of stuurgroepverantwoordelijke) die dicht bij de jongeren staat, die de animatoren kent en ondersteunt, met hen praat. Die bouwt een band op met de jongeren, kent hen, evalueert hen, stuurt hen bij, laat hen groeien, coacht. Op die manier kunnen zij ook sneller signalen opvangen. Dit is evenmin een sluitende garantie, maar het is een belangrijke schakel in risicobeperking.

Ik kan me bij het standpunt van de VDS aansluiten. Formele systemen hebben zeker hun beperkingen. Het lijkt me het meest verantwoord om in te zetten op sensibilisering.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat het beleid ten aanzien van lokale jeugdverenigingen tot de bevoegdheden behoort van de lokale besturen.